

వరు

(1945-1959)

ప్రమాద వీచల కుమార్

Aboard:

US \$70

(Including packing and
forwarding charges
by
Air Mail)

131 వేజెల నాలుగు భాగాల సెట్: మె. రూ. 558/- (ప్రతిస్థాన ఉపిత్తం)
Mode of Payment: M.O. / DD drawn in favour of "Vahini Book Trust"
payable at "Hyderabad" and sent to:
1-9-286/3, Vidyanager, Hyderabad - 500 044
Ph : 040 - 2707 1500

విశ్వాస ముక్కులు

ప్రమాద వీచల కుమార్ ద్రష్టవ్యాపక

బాల బుక్స్ ప్రైస్
19.100/3 విష్ణువురు, హైదరాబాద్ 500044

బాల (1945-1969) రింగ్ టీఎస్ కొండియు అట్టర్ లెల్లులు

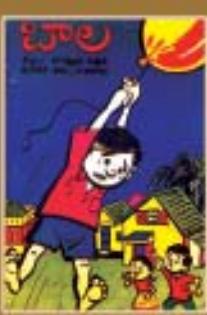
న్యాయపతి రామవరావు (బాలస్థాయ్) న్యాయపతి కామేశ్వరి (బాలక్షయ్)

బాపు	మాస్కర్ కుందు	చెరువు అంబనేయ ఆస్తి
ముళ్ళప్పాది వెంకటరమణ	పింగిళ వరమురామయ్	పిళా సుభూరాస్తి
ప్రభాకర్	తెన్నేది సూర్య	అంబ ధర్మరావు
అదివా రామకృష్ణరావు	గొలుబురు రావేశ్వరరావు	గోవిందరాజు రామకృష్ణరావు
జనమంత రామకృష్ణ	ఉత్సల సత్యనారాయణాచార్య	మింజమూరి లాట్సి
చండా నీర్మితులు	మల్లంపల్లి సాచిమిలోలుర శర్మ	గోవరాజు సమరం
శేఖర్ కిందాం	ఓందెప్పాది వాణిష్టశ్రీరావు	పురాణపండ రాధాకృష్ణ
శ్రీవాత్సవ	(చెండు లక్ష్మింయ)	ఎన్. సదాశివ
శ్రీరంగం నారాయణబాబు	లోడ్డుపల్లి పురుషోత్తము	మసూనా
బుళ్ళాయి	సీలంరాజు మురళీభర్	వాకాచి పాండురంగారావు
మందాశ జగన్నాథరావు	కె. సభా	ఎస్. మునిసందరం
నిల్లల శ్రీరామమూర్తి	శభిర్లా ఉమామహిష్మరావు	గోల్దిలి శ్రీరామారాస్తి
సార్ల వెంకలీశ్వరరావు	గెదులులి సూర్యం	సాగప్రేరం శీల్వీశ్వరరావు
ఎన్నుల	ఉంఘుకూరి లక్ష్మీకాశ్తము	బై.ఆర్. గంభీర
వెంకట వీరాలీస కవ్వులు	సూర్యాలెట్ సీంబుకిందరావు బాట్లీ	(ర్య. దామాయి & కాబు)
ఎ. రామకృష్ణరావు ఇంపులు	'నానా' (పుడ్చుది పాపయ్య)	పెళ్ళమూరి పూర్వాశంద శర్మ
వెటులి ప్రభాకర ఆస్తి	సెల్వి ఈశ్వరరావు	బాసారి సుదర్శన రెడ్డి
కసుపర్త పరలక్ష్ము	పీ. భారుమంత రామకృష్ణ	శేష్టు జగన్నాథం
బాలాంత్రపు వెంకటరావు	ల్రిష్టిడి రాముం	యద్దనపూది సులేదురాచి
గియులు వెంకట సీతాపతి	సంయులి రామమోహనరావు	సల్లు దిత్తాత్రేయులు
వేలులి సహారంద	శీలీ	'లిలిక'
అవసరాల రామకృష్ణరావు	అరుదు	మునిమార్కం
బాలాంత్రపు రజనీకాంతరావు	మహాధర నిజసిమోహనరావు	ఎం. శంకరావు (ఎం)
	చామర్త కసుకయ్య	పెద్దాడ రుట్టిం
		ఎ.వి. సత్యమూర్తి

1311 వేళల నాలుగు భాగాల సెట్ : వెల రు. 558/- (పెండ్రోజు ఉచితం)

Abroad: US \$70 (including packing and forwarding charges by Air Mail)

Mode of Payment: M.O./D.D. drawn in favour of "Vahini Book Trust" payable at "Hyderabad" and sent to : 1-9-286/3, Vidyanagar, Hyderabad - 500 044 Ph: 040-2707 1500

సంపుటి : 5
సంచిక : 11
ఫిబ్రవరి : 2006

పేజీలు : 100
వెల :
రూ. 20/-

ముఖ్యాకారం : అత్తగాలి కథలు ముఖ్యాలు : బాపు (1961, 66-67)

చిరుసామా 1-9-286/3, విద్యానగర్ (రాంసగర్ గుండు దగ్గర), హైదరాబాద్-500044. ఫోన్: (ఐ) 27071500 (ఇ) 27077599
email : rachanapatrika@hotmail.com, talpasai@rachana.net www.rachana.net

సంపాదకీయం.....

5

— కథలు —

అనగనగా ఒక మంచి కథ	... 16
అత్తగారూ-నీళబండి బసవయ్య	
- భానుమతి రామకృష్ణ	
కథాప్రపాఠిక	... 26
పొయినోట్లు అందరూ మంచోట్లు	
- యిడవల్లి రత్నమాల	
ప్రత్యేక కథ :: అత్తగారూ - సీరియేస్సు...	
- పొత్తూరి విజయలక్ష్మి	... 34
జిది నా కథ - బాగుండి కదూ?	... 46
- తుంగశుర్ది వెంకట నారాయణ	
తెరువు	... 54
అనగనగా ఒక మంచి కథ	... 63
చక్రపాణి ఇంద్రలోక యూత	
- భానుమతి రామకృష్ణ	
కథాపీరం :: బంధం	... 73
— ఏశేష రచనలు —	
తెలుగు వెలుగు - 2	... 11
భానుమతి 'అత్తగారూ' - కొడవలీగంబీ తుటుంబరావు...	12
ప్రచురణకు స్వీకరించిన రచనలు	... 70

— ఇంత్యేక రచన —

నవలా రచయితగా అర్చవ్వ

- కవచర్చ ... 29

— శీల్మికలు —

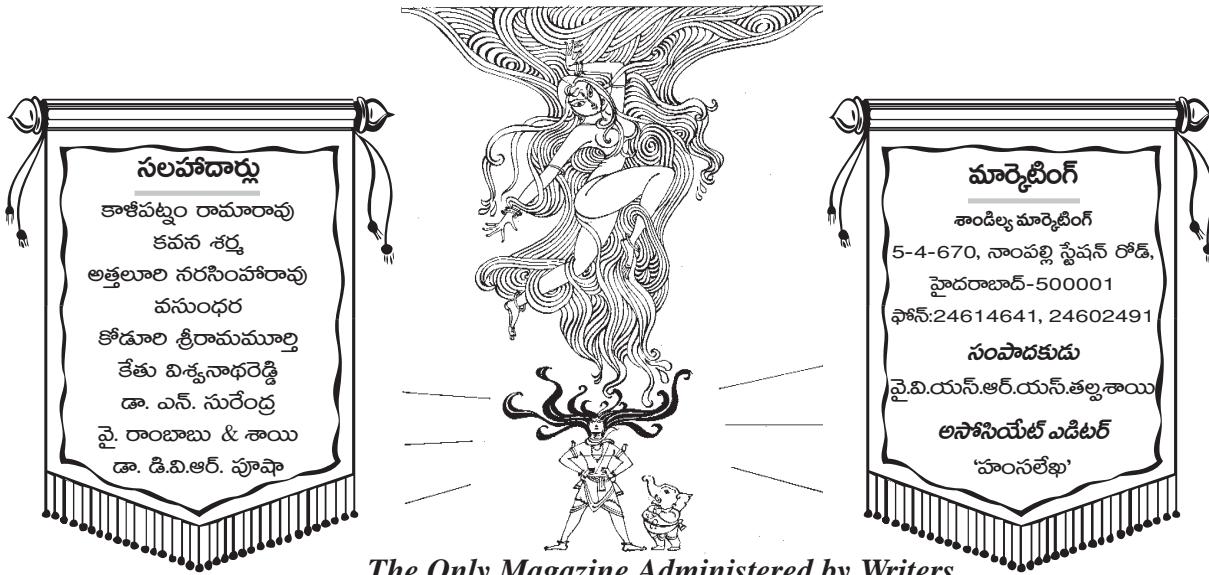
ఉత్తర రచన	... 6
పజిలింగ్ పజిల్	... 8
నిర్వహిణి : నత్యం మందపాటి	
సాహిత్యైద్యం	- వసుంధర ... 40
ముళ్ళ కుర్చీలు	- ఎలక్ట్రోనిస్ట ... 50
అమెరికా ఆటవెలది కబుర్లు	- ఏశాపతి ... 58
మూడు ప్రశ్నలు - ఒకే సమాధానం	... 72
అమెరికా కోకిలమ్మ పదాలు	- డా. వెద ... 85
రచనా సమీక్ష	... 94

— సీలయల్ రచనలు —

వీర విక్రమర్మము (అను)	
బౌమ్మలు చెప్పిన కథలు	- పాలెపు బుచ్చిరాజు... 20
ఆ తేటలో ఆరాధనాలయం	- వసుంధర... 86
అమెరికాలక్షేపం	- వంగూరి చిత్తన రాజ... 96

— ఆక్రూడ్ క్రూడ్ క్రూడ్ —

కార్యాస్త

The Only Magazine Administered by Writers

అధ్యనిక తెలుగు సాహిత్యంలో మధురవాణి, గిరీశం పాత్రలు అజరామరమైనవి. ఆ తర్వాత చిలకమర్తివారి ‘గణపతి’; మొక్కపాటివారి ‘పార్వతీంశు’; ముక్కుపూడివారి ‘బుడుగు’; బుజ్జుయిగారి ‘డుంబు’; భానుమతీరామకృష్ణగారి ‘అత్తగారు’ సజీవమార్పులుగా తెలుగువారి యింటలో మెసలుతున్న ఉపాంజనిత వ్యక్తులు.

‘సాహిత్యంలో విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు నాకు గురువు. నా హాయామర్ ఆయన దగ్గర నేర్చుకున్నదే! ‘నీకు గుర్తున్న చిన్న సంఘటన తీసుకొని దానికి కల్పన జోడించి కథ రాయ’మని ఆయనే ప్రోత్సహించారు. కలకత్తా వెళ్ళేటపుడు జరిగిన సంఘటన ‘మరచెంబు’ కథగా ప్రాశాను. దానిని విశ్వనాథ వారే కర్ణ్ చేసి మేగజైన్స్కు పంపారు. ఆ కథ నా 14వ ఏట రాశాను. సాహిత్యపరంగా ఆయన దగ్గరన్నో మెలకువలు నేర్చుకున్నాను’ – భానుమతి (చూ). ‘రచన ప్రతిష్టాత్మక జన్మదిన ప్రత్యేక సంచిక (1999)లోని భానుమతిగారి ప్రత్యేక ఇంటర్వ్యూ. బహుశః అదే ఆవిడ యచ్చిన చివరి సమగ్ర యింటర్వ్యూనేమో! ఈ 516 పేజీల సంచిక కావలసిన వారు రూ. 100/- ఎం.ఓ./డి.డి. ద్వారా పంపితే రిజిస్టర్డ్ పోస్ట్స్ లో పంపగలము).

భానుమతిగారి బహుముఖ ప్రజ్ఞాపాటువాలు ఎవరికి తెలియవు గనుక?! రచయిత్రిగా భానుమతిగారు సృజించిన ‘అత్తగారు’ తెలుగిక్కలో తిష్ఠేసేసుకుండనడంలో ఆతిశయ్యాక్షరి లేదు. ఆ రోజుల్లో (1960 ప్రాంతాలలో ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, యువ మాసపత్రికలలో ఆ కథలు – ముఖ్యంగా దీపావళి సంచికల్లో – వచ్చేవి. అవి కొని ఆబగా వదువుకొని సాహితీప్రియులు అరుదు, ఆ రోజుల్లో.

మొదటగా ‘అత్తగారి కథలు’ (7 కథలు) సంపటిని ‘యువ బుక్స్’, హైదరాబాద్ వారు ప్రచురించారు. అట్టమీదా, లోపల ఏడు బొమ్మలతో బాపుగారు ఆ పుస్తకానికి మరింత వన్నె తెచ్చారు. ఆ తర్వాత వచ్చిన కథలను ‘అత్తగారి కథలు-2’ పేరిట 1966లో ఎమెస్ర్స్ వారు ప్రచురించారు. మొదటి సంపటిని మరలా ఎం.శేషాచలం అంద్ కో వారు పునః ప్రచురించారు. అలాగే ‘భానుమతి కథానికలు’ ప్రచురితమైంది. 2001లో రెండు భాగాలూ కలిసి ఒకే సంపటిగా వచ్చి ప్రస్తుతం లభ్యంగా ఉంది. వీటన్నిటికీ బాపుగారి వర్ణచిత్రాలు ప్రత్యేకార్కణాగా నిలిచాయి. ‘అత్తగారి’కి ప్రాణం పోసింది భానుమతిగారైతే రూపొన్నిచ్చింది బాపుగారు. ఆ విధంగా ఆ పాత్ర మన మనస్సుల్లోనూ, కళల్లోనూ కదలాడుతూనే ఉంది.

‘అత్తగారి కథలు’ (1961)కి కొడవటిగింటి కుటుంబావుగారు “భానుమతి ‘అత్తగారు’” అంటూ ముందుమాట రాశారు. అంద్రసచిత్రవారపత్రిక వారు “తెలుగు వెలుగు” శీర్షికలో రెండవ వ్యాసం భానుమతిగారి గురించి రాశారు.

భానుమతిగారు అందుకున్న బిరుదులు, అవార్డులు, రికార్డుల కన్నా పై రెండూ మిన్న అన్నది అభిజ్ఞల అభిప్రాయం. కాదనగలమా?!

‘రచన’ ప్రారంభ సంచిక ఎక్కడ ఎలా చూశారో తెలియదుగాని భానుమతిగారు “మంచి పత్రిక” అన్నారు. “మళ్ళీ కథ రాయడం తట్టస్తపడితే మీకు పంపుతా”ననీ అన్నారు. కానీ అలా జరగలేదు. అందుకే పొత్తురి విజయలక్ష్మీగారి చేత ప్రత్యేకంగా రాయించిన “అత్తగారూ - సీరియస్...” కథని మా పారకులకు ఈ సంచికలో అందిస్తున్నాము. ఈ కథను భానుమతిగారే రాశారేమా అని లీలామాత్రంగా అనిపించినా మా ప్రయత్నం ఫలవంతమైనట్టే లెష్ట!

తెలుగువారికి సునిశిత హస్య రచనలతోపాటుగా ఒక సజీవమార్పిని అందించిన రచయిత్రి భానుమతీ రామకృష్ణగారి దివ్యస్మృతికి ఈ సంచికను అంకితం చేస్తూ....

శీనాదేవిగారి కథ “ఇది తెలగే” అందరినీ అనందింపజేసింది. మనస్సుర్తిగా హోయిగా నవ్వగలిగే యిలాంటి కథ నెలనెలా కాకబోయినా అవకాశం వున్నప్పుడఱ్లా ప్రచురిస్తే పారకులకు కొత్త సంపత్తరంలో మీరిచ్చే కానుకగా మనస్సులో పదిలపరచుకుంటాం. ప్రముఖ వ్యక్తి శ్రీమతి భానుమతిగారి ‘అత్తగారి కథలు’ ప్రచురించే అవకాశం వుండిమో సంపాదకులు ఆలోచించాలనే మాకోరిక.

- ఆర్. ఇంద్రావతి (విజయవాడ)

ఏవిధ శీర్షికలు, ఆకట్టుకునే కథలు - ఏటికి ధీటుగా ఆకర్షణీయమైన ముఖచిత్రాలతో ముస్తాబె, నెలనెలా దర్శనమిస్తున్న ‘రచనకు అభినందనలు.

ఎంతో శ్రద్ధతో క్షుణ్ణిచేసి, మీరు వెలువరించిన ‘బాల - విషాంగ వీళ్ల సంపటాలు’ ఈ మధ్యనే చదివే అవకాశం కలగటం అడ్యష్టంగా భావిస్తున్నాను. ఈ సంపటాలు చూస్తే, ఎందరెందరో వయసు మళ్ళీన దశలో, తమ బాల్యస్సుతులు నెమరు వేసుకుంటారు. ఇంతటి పరిశ్రమను ఎంత ప్రశంసించినా తక్కువే అనుకుంటాను. ఆనాటి నా రచనల నుండి కూడా ఒక కథ ఎంపిక కావడం చిన్నాటి జ్ఞాపకాలకి నాకెంతో అనందానుభూతి కలిగించింది.

మాతృభాషను ప్రేమించే ప్రవాసాంధ్రుల సంబు, దేశ విదేశాల్లో పెరుగుతున్న దృష్టి వైఫ్యు భరితంగా వెలువడుతున్న ‘రచన’ అంతర్జాతీయ వ్యాప్తి చెంది, మాన్సనలందుకుంటుందని అమిస్తున్నాను.

- తెస్వేచి అహల్యాదేవి (హాసుమకొండ)

ప్రతినిలొ రఘుణీయ సుందరంగా వెలువడుతున్న ‘రచన’ ముఖ్యంగా సంక్రాంతి ముద్రశోభాయ మానంగా రావడం సంతోషాన్ని కలిగించింది.

‘కథాప్రహోళిక’ విశ్లేషణలు 137/138 మాత్రమే ప్రచురితమయడం నడుస్తున్నది 158 కావడం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. మరీ అంత వెనుకబాటుకు ఈ విషయంలో పారకులు సహించగలరా! మీరే అలోచించండి!

(అపున్నిజెవే! హీత కప్పాలు హీతవి అన్నట్లు అలా ఆలీశం అయింది. విశ్లేషణల ఎంపికకు కొందరు కథకులకు వంపడం వారి నుంచి అందకపోవడం ఒక కారణం. ఘలితాలు వరుసగా ప్రచురించాలనుకోవడం మరో కారణం. రాచోయే మూడు నాలుగు నెలలలో ఘలితాల ప్రచురణను క్రమబద్ధికరించగలము - సం||)

మీ సంపాదకీయం - నిజంగా ప్రౌత్తి. మనసుకు పూర్తిగా వెనుకబి తరుల గొప్పతనానికి ఈడ్సుకెళ్లింది. ‘పత్తేదారు’ అనే మాసపత్రికకు కూడా వచ్చిందా! ఏదో గుర్తుకొచ్చింది. చిన్న చిన్న నవలలు అందమైన ముఖచిత్రంతో - ఉత్సంర భరితంగా వెలువడేవి. చాలా పుస్తకాలు ‘పావలా’ కు దొరికేమేచూ కూడా. ఒక విధంగా చూస్తే ఆ ‘తాతల’ మూతలు ఈ తరానికి తెలియజేప్పే ప్రయత్నం ప్రశంసార్థమైంది. ‘డిటైట్ కథల పోటీ’, ఒకటి ఎవరయినా స్పాన్సర్ చేయగలిగితే బాపుండు. కథాసన్నివేశాలు ఆధునికంగా వెలువడే వీలుంది. ప్రయత్నించండి. సఫలీకృతమాతారనే నమ్మకముంది.

- రావెల పురుషోత్తమరావు (గుంటూరు)

తెలుగు భాషకి, తెలుగు కథకి ‘రచన’ చేస్తున్న సేవ ఇంత అని ఎవరూ చెప్పలేరు. ‘రచన’ ప్రథమ సంచిక నుండి క్రమంతప్పకుండా చదువుతున్నాను. ‘రచన’ని ఇంకా అభివృద్ధిలోకి తీసుకురావాలని మాలంటి సాహిత్యభిమానుల కోరిక.

ప్రతినిలొ కథాపురస్కారానికి ఒక నెలకి శాశ్వత సహాయము చేస్తే ఎలాగుంటుంది అన్నది ఒక ఆలోచన. దాని గురించే మీతో చర్చిదామని అనుకుంటున్నాను.

- దూర్ఘాసుల డక్టిసిమూర్తి (విశాఖ)

‘రచన’ చాలా చాలా బాగుంటున్నది. ఒంటరి తనంతో బాధపడే వారికి నేను జంటగా ఉన్నానని నిరూపించుకుంటుంది ‘రచన’. ఎప్పుడెప్పుడు వస్తుండా అని ఎదురు చూస్తూ ఉంటాము. ‘రచన’ లోని ప్రత్యేకత ‘పజిల్పు’, 3 ప్రత్యులు ఒకే జాబు మెదడుకి చాలా పని కలిపిస్తున్నాయి. ‘రచన’కి మాకు తోచిన ఆర్థిక సాయం చేయాలన్న సంకల్పము ఉన్నది. అది జరగాలని భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నాము. కథలన్నీ ప్రౌత్తిటును. చదివేసి పడేనే మాసపత్రిక కాదు. కొత్తదనం, మళ్ళీ మళ్ళీ చదవాలనే ఆసక్తిని కలిగించే అధ్యాతమైన పత్రిక ‘రచన’. ఈ పత్రిక కలకాలం ఇలాగే కొన

సాగుతూ, ఒంటరివాళ్ళకి తోడుగా ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను.

- డి.జి. కుమారి (బరంపురం)

‘రచన’ రెగ్యులర్గా వస్తున్నందుకు ఎంతో సంతోషం. ప్రతి నెలా వస్తున్న ‘అమెరికాలజ్యేపం’ వ్యాంగ్య, హస్య చిరుజల్లులతో మా హృదయాలను అలరిస్తున్నది! నవంబర్ ‘రచన’లో ప్రచురితమైన ‘ఎదలో ఒక పొదరిల్లు’ కథ జాగుంది. నగరాలలో పోట్టు కల్పులు చూసి, పచ్చని మొక్కలతో, చెట్లతో, రంగురంగుల పూలతో, పిందలతో, పండ్లతో నయానాండకరం కావించే గ్ర్యాప్ ప్రాంగణాలు క్రమంగా కనుమరుగుతున్నాయి. ఇందుకు ధనాశ ఒక కారణం కాగా, పెరుగుతున్న జనాభా మరో కారణంగా చెప్పవచ్చు.

- యం. పద్మావతి (పాచస్తు) (తిరుపతి)

నా చిన్నతనం, చదువు అంతా బీహిరు, మధ్యప్రదేశ్లలో జరిగింది. అందువల్ల, పద్మతి ప్రకారం, స్వాల్లోల్ తెలుగు చదువుకోలేకపోయాను. అమ్మ ఇచ్చిన అక్కర జ్ఞానంతో అంధ్రప్రభలోని “బాలప్రభ” చదివి తెలుగు కొంతపరకు నేర్చుకున్న అప్పట్లోనే. (దాదాపు 50 సంవత్సరాల క్రితం) రేడీయా అన్నయ్య, రేడీయా అక్కయ్యల బొలసందం” కార్యక్రమం చిని ఆనందించేవాట్టి.

అప్పుడు “బాల” మాసపత్రిక అక్కడ దొరికేవి కాదు. ఆ లోటు ఇప్పుడైనా తీరుతుండనేది ఒక కారణమైతే ‘తాతయ్య కథ చెప్పవా’ అని జనరేషన్ నెఱ్న టు నెఱ్న వాళ్ళదిగితే చదివి చెప్పడానికి ఒక రిఫరెన్సు బుక్ పుంటుందనేది మరొక కారణం.

- డా. కె.ఎస్. అనంత (విశాఖ)

మకర సంక్రాంతి లక్ష్మీలూ వెలుగుతున్న ముఖ చిత్రం బాగుంది. కార్యాల్యం చక్కగా ఉన్నాయి. పజిల్పు పేజీలు సులభంగా విడదీసేలాగున పంచింగ్ యివ్వడం. ‘అమెరికా జీవితం’ కవిత యథార్థంగా ఉంది. వీరవిత్రమార్చుము, చిత్రరులలో కూడిన కథ హృద్యంగా ఉంది!

కామన, వేమన హేతుబడ్డ పరిశీలన జాగుంది. ‘చందాకూపస్తు’ ప్రచురించిన మాత్రాన పారకుడికి చలనము వస్తుందా? ‘కొరారత్నం గంగారత్నం సహస్ర మాసోపటీవి’ మరణం దురవస్థ కావడం విచారకరం. ‘పజిల్పింగ్ పజిల్పిల్ కుతూహలంగా ఉంటుంది. స్థితిగా ఉన్న పత్రికను, పారకులు కాపాడుకోవాలి.

- వాస్తు రామచంద్ర (నెల్లూరు)

...ఆంపే ఏ హోటల్లోనో, కాంటీన్ లోనో ఒక టీ అని సర్వర్ కిచ్చే ఆర్దరు కాదు.

‘ట్రైమ్స్’!

ఈ పదానికి మన దేశంలో ముక్కనరి పడం లేదు. వివరంగా చెప్పుకోవలిందే. నిర్మితమైన, లేదా నిర్ధారితమైన కార్య నిర్వహణ సమయానికి యిరువైపులా పనిచేయడం అని చెప్పుకోవాలి. యిది వాస్తవానికి నిర్ధారితమైన పనికన్నా అధిక మైన పని చేసినందుకు వర్షించాలి. కానీ దీనికి మన దేశంలో కొత్త భాష్యం చెప్పు కోవాలి. కాలహరణం గావించి, కాల జాప్యం చేసి నిర్మితమైన సమయంలో చేయ వలసిన పనిని హద్దులు డాబి పూర్తి చేసి అడనపు ఆదాయం సమకూర్చుకోవడం. కేవలం సంతకాలు పెట్టడానికి జీతాలనీ, ‘రోటీ’ కోసం ఓ.టీ. అనీ వెన్ను విరుచుకొని సమాధానం చెప్పేవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు.

రాజశేఖరం ఉదయం తన ఆఫీసు గదిలో కూర్చున్నాడో లేదో, బల్ల మీది తెలిథోన్ ప్రోగింది. అవతల పక్క సుంచి జనరల్ మేనేజర్ స్క్రేస్ వలకరించాడు.

“గుడ్ మార్చింగ్, రాజశేఖరీ! ‘సైటోలో మాడో నెంబరు కంప్లెస్’ పని చెయ్యడం మానేసిందట. ఈ ఉదయం మార్చింగ్ ప్రార్టెన్ రిపోర్టోలో చూశాను. సెంట్రల్ పర్క్ షాప్ వాళ్ళు మన వర్ష సుంచి లక్ష రూపాయలు శాంక్రాన్ తీసుకొని, దాన్ని మర్యాదే బాగుచేయించిన సంగతి నీకూ తెలుసు. ఈ విషయాన్ని వెంటనే తెలియ జెప్పుకపోతే తప్పంతా మన ఫీల్ యూనిట్ మీద రుద్దిపారేస్తారు! నువ్వు వెంటనే సైటోకి వెళ్లి, వివరాలు తెలుసుకొనిరా. రేపు జరిగే పడకొండు గంటల బెక్కికాల్ రిప్పూర్ మీటింగ్లో ఏకి పారేస్తాను. మరో విషయం నిన్న రాత్రి షిక్కే రెండు గంటలు ఆలస్యంగా చేరిందట. అందువల్ల సైటోలో ఉన్న మధ్య పూర్వం షిఫ్ట్ వాళ్ళకి రెండేసి గంటలు ఓ.టీ. యావ్స్ వచ్చిందని షిఫ్ట్ జనచార్జ్ టెలిఫోన్ చేశాడని డి.జి.ఎమ్. నాకు తెలిఫోన్ చేసి

చెప్పాడు. ఆ విషయమై కూడా వివ రాలు తెలుసుకొనిరా. రేపు మీటింగ్లో ట్ర్యాన్స్‌పోర్ట్ సెక్షన్ భరతం పడతాను! ఈ సాయంత్రానికల్లా ఈ రెండు వ్యవహారాల విషయమై నాకు వివరాలందాలి.”

రాజశేఖర్ సమాధానం చెప్పకముందే ఫోన్ ల్యాట్ మంది. వెంటనే సైటోనీ యింటర్ కాంలో సంబోధిస్తూ, “సైటో! సైటో! ట్ర్యాన్స్‌పోర్ట్ కంట్రోల్ రూంకి ఫోన్ చేసి, డ్రైవర్ చంపక లాల్ కనక వస్తే, వెంటనే జీవ్సి తీసుకు రమ్మని చెప్పు. వెంటనే సైటోకి వెళ్లాలి” అని ఆదేశమిచ్చాడు.

ఓ పది నిమ్మపాల తర్వాత సైటో, “జీవ్ డ్రైవర్ చంపకలాల్ మీతో మాట్లాడడానికి పచ్చాడు. ఏదో చెప్పాలట, ” అని చెప్పగానే, “లోపలికి పంపు” అన్నాడు రాజశేఖరం.

చంపకలాల్ రాజశేఖరం గదిలో అదుగుపెడ్డానే, “నమస్తే శాకర్ సాచి! సైటో వెళ్ళాలన్నార్ కదా? జీవ్కి

పెడ్డిల్చిల్లు వెలగటల్లేదు!” అన్నాడు.

“ప్రైస్ ట్రైమ్స్ పస్సేస్ న్నాయా?” రాజ శేఖరం ప్రశ్నించాడు.

“అవి పస్సేస్ న్నాయంది.”

“మరింకేం? మూడింటికల్లా తిరిగి వచ్చేనేదే కదా. పగలపుడు పెడ్డిల్చిల్లు వెల గకపోతే కొంపేమీ ములిగిపోదు!”

“సార్, వెళ్ళడమంటే మీ చేతుల్లో ఉంది కాని, తిరిగి రావడం మీ చేతుల్లో ఉండదని అందరికీ తెలుసు. సైటో గొడవల్లో మీరు తైం మర్చిపోతారు. అదీకాక, రాసూ పోసూ కలిపి దాదావు నూట అరవై కిలోమీటర్లు ప్రయాణం చెయ్యాలి. మన బండి ఏదైనా ట్రిబుల్ యచ్చినా, లేదా ప్రైవే మీద ట్రాఫిక్ జామ్ అయినా, అలస్యమైపోయి చీకటి పడిపయందనుకోండి - బండి నడపడం నా సాధ్యం కాదు. ఏదైనా జరిగితే తప్పంతా నా మీద రుద్దేస్తారు!”

“అటో వర్క్‌ప్రావ్‌లో బాగుచెయ్యడానికి యివ్వవలసింది!”

“విది సార్! నిన్న సాయంత్రం మన జీవ్ని సెక్యూరిటీ సెక్షన్ తీసుకువెళ్లిందిట. రాత్రి పన్నెండింటికి తీసుకువచ్చి, పెడ్డిల్చిల్లు వెలగటల్లేదని కంట్రోల్ రూంలో చెప్పి వెళ్లి పోయాడట. నేనిప్పుడే కదా, దూటోలోకి పస్తు! అటో సెక్షన్లో రిపేర్ చేయించి తీసుకువస్తాను.”

“అటువంపుడు కంట్రోల్ రూం వాళ్ళు మరో బండి పంపవచ్చగా?” - రాజశేఖర్ గంతులో కాస్త విసుగు ధ్వనిం చింది.

“ఉదువంపుడు కంట్రోల్ రూం వాళ్ళు మరో బండి పంపవచ్చగా?” - రాజశేఖర్ గంతులో కాస్త విసుగు ధ్వనిం చింది. “ఉన్న రెండు జీవ్లు యిర్దురు సి.ఇ.లు తీసుకు పోయార్ధ, మూడో బండిని నిన్న సాయంత్రం తీసుకువచ్చిన డ్రైవర్ పార్క్ చేసి, బండి తాళం తీసుకుపోయాడట! తను నడుపు తోన్న బండిని మరొపాళ్ళు నడపడానికి ఆ డ్రైవర్ కాని, తనకి ఎలాట్ చేసిన బండిని మరొపారికిప్పుడానికి ఆ డి.జి.ఎం.గారికి కాని యిష్టం లేదు సార్!

(మిగతాభాగం పత్రికలో చదవండి)

ఎ.టీ.

ప్రత్యుత్తమ - ప్రభూతుల నీమయక్కు...

‘అత్తగారి కథలు’
సృజికర్త భానుమతీ
రామకృష్ణగారికి
నివాళిగా
ప్రత్యేక కథ!

పరిచారికలూ, అంగరక్కుకులూ హడా విడిగా పరుగులు పెదుతున్నారు. అగరు ధూపాలు వేస్తున్న ఒక పరిచారిక కించిత్తు విను క్యుంది.

“ఏమిటీ హడావిడి. నిలుచున్న చోట నిల్చేనీకుండా హడావిడి పెట్టి చంపేస్తు న్నారు. చేసిన పనే మళ్ళీ చేయస్తున్నారు. ఇంతకీ ఎవరిస్తున్నారుట? చక్కవర్తులా? మహోరాజులా? పురుషులా? పురుషోత్తు ములా?” అంది.

“ఏమో మరి, మనందరినీ పరుగులు పెట్టించడం కాదు. ఆయనే పాపం చాలా టెస్సును పడిపోతున్నారు. మనకి చెమటలు పట్టవు కాబట్టి సరిపోయింది గాని లేకపోతే ఈపొట్టికి నాలుగు బక్కెట్లు చెమటలు కక్కు కునేవారు” అంది రెండో పరిచారిక.

“ఎవరు? ఎవరు పడిపోతున్నారు టెస్సునూ?” అడిగింది పరిచారిక నెంబర్ వన్.

“ఇంకెవరు! సాక్షాత్కార్తు దేవేంద్రేలవారు!”

“ఏవిటీ ఆయనే కంగారు పడుతున్నారూ అంటే ఇదేదో కొత్త విషయమే! ఆయన మామూలుగానే గాభరా పడిపోయి అందర్నీ గాభరా పెట్టేస్తారు. తీరా చూస్తే ఏమీ వుండదు” అంది పరిచారిక నెంబర్ వన్.

“కాదులే ఈసారి ఆయన కొత్తరకంగా కంగారు పడుతున్నారు” - సమాధానం చెప్పింది నెంబర్ టూ పరిచారిక.

“సర్లే మరికానేవు ఆగితే ఏవిటో విషయం తెలుస్తుంది కదా! ఈలోగా మనం

బెస్సును పడడం ఎందుకు? మన పని మనం చేసుకుండా!” అంది మొదటమాయ్యే.

అంతలోనే ఒక పెద్దాయన వచ్చి, “ఏవిటా కబుర్లు! ఇంకా బోలేడంత పనుంది. కబుర్లాపి పని చెయ్యండి” అని కసిరాడు.

“చేస్తున్నాం లేవయ్యా. ఆ పని మీదనే వున్నాం. నువ్వేం అజమాయిశీ చెయ్యక్కొర్కెదు” అన్నారు పరిచారికలు మళ్ళీ పన్నో మునిగి పోతూ.

ఆ తర్వాత నాలుగు రోజులు స్వర్గంలో అంతా హడావిడి - సందడి. అన్నీ సవ్యం గా వున్నాయో లేదో అని ఒకటికి పడిసార్లు చూసుకుని తృప్తిపడ్డారు.

అంతా ఎదురు చూస్తాన్ని శుభ ముహూర్తం రానేవచ్చింది. వందిమాగఢు లతో, సకల మర్యాదలతో, ఛత్రచామరాది లాంఘనాలతో దేవేరీ సహితంగా స్వర్గ ద్వారం పద్ధకు వేంచేశారు దేవేంద్రులవారు.

మెల్లిగా వచ్చి ఆగింది విమానం. కుడి కాలు ముందు పెట్టి దిగింది భానుమతి గారు.

మంగళవాయిద్యులు మారుప్రోగాయి. పుష్పవర్షం కురిసింది. బహువరాకులు

పలికారు.

“స్వాగతం అమ్మా, సుస్వాగతం!” అంటూ స్వాగతం పలికారు ఇంద్రులవారు.

సుతారంగా కళ్ళజోడు సవరించు కుంటూ - “ఎవరు నాయనా మీరు? మిమ్మల్ని నేనింతకు ముందు చూడలేదే!” అందావిడ సంభ్రమాశ్చర్యాలతో.

“నేను స్వర్గలోకాధిపతిని. దేవేంద్రుడిని” - సమాధానం చెప్పాడాయన.

మరింత ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయింది.

“అంటే దేవేంద్రులు మీరేనా, నమ్మ లేకుండా వున్నాను” అంది నోటితో నవ్వు తూనే నొసలుతో వెక్కిరింతగా.

“ఇందులో సందేహం ఏముందమ్మా? నేనే దేవేంద్రుడిని. మీకు నమ్మకం ఎందుకు కలగడం లేదు?” అడిగారు ఇంద్రులవారు.

“అదికాదు, మీరు చూడబోతే దివ్య తేజస్వుతో వెలిగిపోతున్నారు. ఆ దర్శం, ఆ లీవి - మా సినిమాల్లో దేవేంద్రుడంటే ఎప్పుడూ నిద్రవేయహంతో నీరసంగా వుంటాడు” అనేసింది భానుమతిగారు.

ఇంద్రుడి మొహం మాడిపోయింది. అది చూసి ఆవిడ పాపం నొచ్చుకుంది.

“ఏమనుకోకండి. వున్నమాట రపీ మని మాట్లాడ్డం నాకు అలవాటు. అంతా అహం కారం అంటారు. కాదు ఆత్మాభి మానం అంటాను నేను” అన్నారు ఆవిడ.

“అపునమ్మా, అందరూ ఆ మాటే చెప్పారు. ఇకపోతే మీరు చెప్పింది అక్కరాలా నిజం. అక్కడ సినిమాల్లో ఇంద్రుడిని ఒకటి

ప్రాణ్యం
 విషయముల్కి

రెండుసార్లు చూడటం తటస్థించింది. జీవితం మీద విరక్తి కలిగింది. ఆత్మహాత్య చేసుకోవాలనిపించింది కానీ మాకది సాధ్యం కాదు కదా!” అన్నారు ఇంద్రుల వారు.

“బాధపడకండి. ఏం చేస్తాం? ఇంద్రుడి విషయంలో మాత్రమే కాదు లెండి. మాసినిమా వాళ్ళు పంచ పాంచపుల్లో నకుల సహ దేవులనూ, దశరథ పుత్రుల్లో భరత, శత్రువులనూ లెక్క చెయ్యరు. ఏబ్రాసి వాళ్ళను ఎంచి మరి తీసుకొస్తారు. వాళ్ళేమో ఆవలించుకుంటూ, బుర్రలు గోకృంటూ పుంటారు. ఒక్క సందర్భంలో మహారాజు మసిదీపంలా వుండి వింజామర వీచే సేవకుడు వెలిగి పోతూ వుంటాడు” అని సర్ది చెప్పింది భానుమతిగారు.

ఇంద్రుడి మొహం మళ్ళీ కళకళ లాడింది.

“ఇక్కడేనా కబుర్లన్నీ లోపలికి తీసుకు వెళ్ళండి” అంటూ కర్తవ్యం గుర్తు చేశారు దేవేంద్రుని ఆంతరంగీకులు.

“దయ చెయ్యండి” అంటూ లోపలికి తీసుకువెళ్ళారు, ఉచితా సనం మీద కూర్చో బెట్టారు.

“ఏం పుచ్చుకుంటారు? కాఫీ, టీ, కూల్ ప్రైంక్?” అడిగారు.

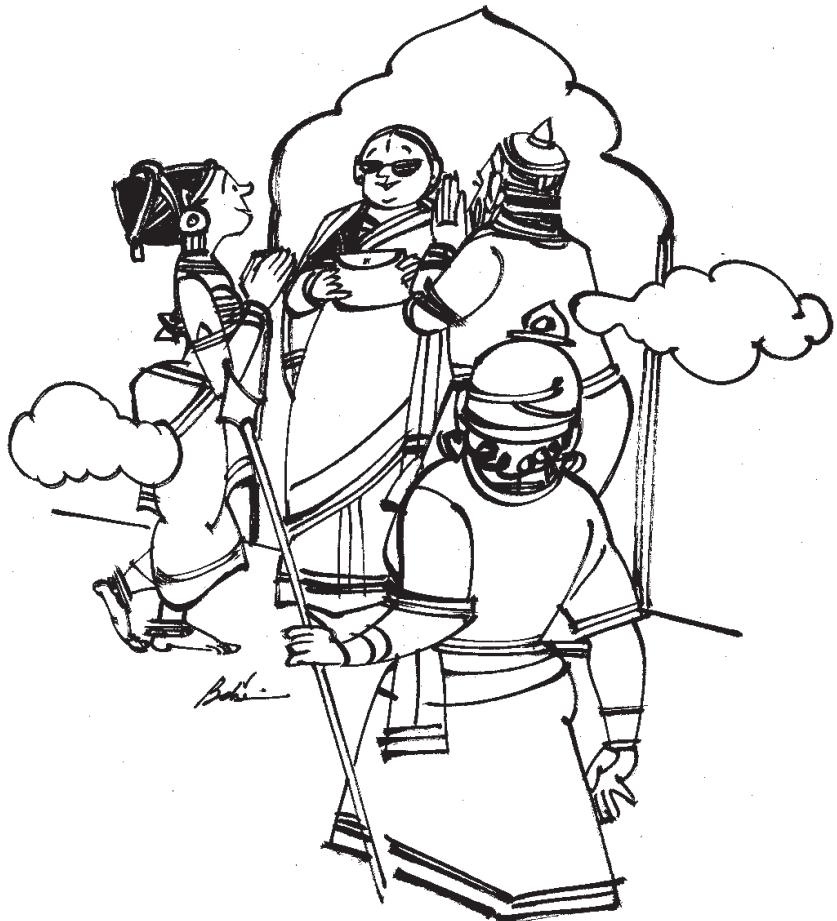
మళ్ళీ ఆశ్చర్యపోయారు భానుమతిగారు.

“స్వర్గంలో కూడా ఇవన్నీ వున్నాయా? మరి మా చక్కన్న గారు....?”

“ఎప్పటి చక్కన్నగారి మాటమ్మా. ఆ తర్వాత మాలోనూ చాలా మార్పు వచ్చింది. పెద్ద పెద్ద వాళ్ళందరూ వస్తుంటారు. వారి సోక ర్యాథం వారికి కావలసిన విధంగా అన్ని ఏర్పాట్లూ చేస్తున్నాం” అన్నారు ఇంద్రులవారు.

“అలాగా, చాలా సంతోషం” మొచ్చుకు స్వది భానుమతిగారు.

“ఇప్పుడు మీకు ఫిల్టర్ కాఫీ పంపించ మంటారా? ఇన్స్ట్రాంట్ కాఫీనా? ఎణ్ణుప్రెస్సీ కాఫీనా?” అడిగారు పరిచాలకులు.

“ఇప్పుడేం వద్దు, ఇప్పుడేగా వచ్చాను. కాస్త విశాంతి తీసు కుని....”

ఆవిడ చెప్పుంచే ఇంద్రులవారు కాస్త తటపటాయించారు.

“అక్కడ అందరూ మీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. ఇంతకాలం ఏదో విధంగా ఆపగలిగాం. ఇక మా వల్ల కావడం లేదు. మీరు వెంటనే వచ్చి పరిస్థితి చక్కదిద్దాలి” అన్నారు.

“ఏమిటా పరిస్థితి? నేనొచ్చి ఏం చెయ్యాలి?” అడిగించావిడ.

“రండి తమరే చూద్దురుగాని” అంటూ తీసుకువెళ్ళారు.

అక్కడ పెద్ద సభ. తండ్రోపతండ్రాలుగా జనం. ఒక మూల వేదిక. దానిమీద తల పట్టుకుని నిలబడి వుంది రంభ.

జనం ఈలలు వేసి గౌడవ చేశారు. వాధ్యబృందంవారు వాయిం చడం మొదలు పెట్టారు. స్వర్గలోక గాయనీమణి కంరం

సపరించు కుని పిలచిన దిగుపటరా?” అని పాట మొదలు పెట్టింది. నెంటనే రంభ లేని ఉత్సాహం తెచ్చుకుని ఆడడం మొదలు పెట్టింది.

జనం, “ఆపు....ఆపు....” అంటూ గౌడవ పెట్టారు.

రంభ ఆట్టం మానేసి దీనంగా నిల బడింది.

“చూశారా అమ్మా, ఇదీ పరిస్థితి. వీరంతా భూలోకవాసులు. వీరికి వినోదం కలిగించడం మా బాధ్యత. వీరందరికీ మీరు చేసిన నాట్యం చూడాలని కుతూహలం. మా నర్తకీమణిలందరూ ప్రయ త్వించి విఫలులయ్యారు. రంభ మాత్రం ఆ నాటీ నించీ ఈనాటీ దాకా ఓపిగ్గా ప్రయత్ని స్తోంది. అయినా ఆవిడ వశం కావడం లేదు. ఈ జనం కోరిక తీర్చుకపోతే మాకు

(మిగతాభాగం పత్రికలో చదవండి)